

[Knud Jespersen.]

som den nuværende regering faktisk burde have ladet ligge, vil vi jo se, at det ikke løser det angiveligt tilsigtede problem; man kan slet ikke, som hr. Arne Bjerregaard har givet udtryk for, idømme skadeforvolderen eneretten til at betale, og man kan ikke gå ind på den side af sagen. Da vil man jo havne dér, hvor den daværende socialdemokratiske ordfører, hr. Heinesen, til orientering for ministeren gav udtryk for, at hvis man ville gå den vej, ville det være overordentlig farligt; hr. Heinesen sagde, at det betød, at brandvæsenet skulle finansieres over brandforsikringspræmier, politiet over tyveriforsikringer og meteorologisk institut over stormskadeforsikringer.

Jeg tror, man skulle kigge lidt efter, hvad man har sagt tidligere, og så skulle man også undersøge, om ikke der var noget, der kunne godtgøre, at man undlod at genfremsætte de mindst begavede af forslagene.

Hvis vi kigger på den mere direkte side af sagen, vil den jo ikke give noget som helst resultat i forbindelse med beskæftigelsen. Vi har haft en udmærket traktorfabrik i Danmark, firmaet Bukh, som man kunne have opretholdt ved at føre en ganske anden politik med importregulering og afgiftsfrihed, så havde vi sparet valuta og haft større beskæftigelse på en fabrik, der kunne producere et virkeligt kvalitetsprodukt. Nu går man den modsatte vej, man vil gøre det dyrere at holde en bil og en traktor i drift, mens det ikke bliver dyrere at importere biler, hvorved man ville bremse valutaforbruget.

Jeg sagde noget om denne sag, da vi havde den anden regering, for sagen er den samme, og kendsgernerne har ikke rigtig ændret sig. Men man kunne jo også prøve at se, hvordan det konservative organ Berlingske Tidende har kigget på den side af sagen. De har i en leder kommenteret det som noget af det mest mærkværdige, der nogen sinde er bragt frem i dansk lovgivning, og det vil jo sige en hel del.

Det mærkelige ved forslaget, fastslår Berlingske Tidende den 8. februar i år, er, at det er en fordyrende forsikring, som lovgivningsmagten har pålagt borgerne at tegne. Og så siger Berlingske Tidende, hvad jeg ikke er uenig med dem i, hvis det var det,

det drejede sig om, at vil man have 300 kr. mere ud af bilejerne her i landet, havde det været enklere at forhøje den almene vægtafgift. Det havde end ikke krævet noget nyt administrationsapparat.

Vi ser altså absolut med uvenlige øjne på det forslag. Det betyder ikke, at vi i udvalget ikke vil prøve at finde former, hvorunder vi måske kunne snakke om det, men principielt er vi modstandere af, at man leder efter nye skatte- og afgiftsfiduser, og her er der tale om lovgivningsfiduser for at sikre indtægter, der er fremkaldt på et uholdbart grundlag; det uholdbare grundlag var den skattereform, vi som bekendt stemte imod. Princippet i skattepolitikken bør være, at man beskattes af det, man tjener, og ikke efter den måde, hvorpå man bruger pengene. Princippet bør endvidere være, at folk beskattes efter evne, det bør ikke være sådan, at de, der måske er tvunget til, fordi vi har skåret betydeligt ned på projektet omkring den kollektive trafik, at bruge en bil for at komme på arbejde — hvis de f. eks. er beskæftiget inden for byggesektoren — ad denne vej kommer ud for en fordyrelse.

Vi kan vende tilbage til det i udvalget, men det ville have været en lykke, hvis regeringen kunne have præsteret bare et minimum af opfindsomhed og erklæret, at denne side af sagen måtte gå ind i Danmarkshistorien som venstre regeringens makværk.

Det har man ikke gjort. Derimod har man taget en anden sag op, som vi ser med betydelig større positiv interesse på: det er spørgsmålet om ændring af vægtafgift for motorkøretøjer, altså hyrevognene. Jeg har tidligere gjort mig til talsmand for på vores vegne, at man nok bør betragte hyrevognskørsel som delvis en del af den kollektive trafik. Der findes gamle og syge mennesker, som ikke kan klare at betjene sig af de kollektive trafikmidler, og ikke mindst af den grund er det helt urimeligt, at man opretholder denne vægtafgift. Det er rimeligt, at den forsvinder, og det er også rimeligt, at man finder former, der kan betyde en nedsettelse af taksterne. Det er jo nemlig en kendsgerning, som alle må acceptere, at hver gang afgifter er steget for hyrevognskørsel, er taksterne gået i vejret, mens indtægterne for dem, der driver hyrevognsvirk-somhed, faktisk er faldet.